

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر مواجهه و جلوگیری از پاسخ، بر شدت علائم اختلال وسواسی-جبری

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی اصفهانی - گروه روان شناسی عمومی دانشگاه اصفهان

سعیده صفری - گروه روان شناسی بالینی دانشگاه اصفهان

محمد باقر کجیاف - گروه روان شناسی بالینی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر مواجهه و جلوگیری از پاسخ بر کاهش علائم اختلال وسواسی-جبری، بوده است. روش: بدین منظور تعداد ۲۰ نفر از مراجعان مبتلای داوطلب، به شیوه ی نمونه گیری در دسترس، انتخاب، و در دو گروه آزمایش (۱۰ نفر) و کنترل (۱۰ نفر) گمارش شدند. برای گروه آزمایش ۱۲ جلسه گروه درمانی مبتنی بر مواجهه و جلوگیری از پاسخ، به صورت هفتگی اجرا شد، اما گروه کنترل در معرض هیچ مداخله ای قرار نگرفتند. پرسشنامه ی وسواسی-جبری ییل براون در مرحله ی پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری مورد استفاده قرار گرفت. جهت تحلیل داده ها از روش های آماری توصیفی و تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد گروه درمانی مبتنی بر مواجهه و جلوگیری از پاسخ، منجر به کاهش معنی دار شدت نشانه های وسواسی-جبری گروه آزمایش، نسبت به گروه کنترل در مرحله پس آزمون شده است. نتایج پیگیری سه ماهه نیز حاکی از تداوم معنادار اثربخشی مداخله بود. نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش حاضر، می توان این گونه نتیجه گیری کرد که گروه درمانی مبتنی بر مواجهه و جلوگیری از پاسخ، می تواند به عنوان روش موثری در بهبود نشانه های اختلال وسواسی-جبری به کار رود.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: علائم وسواسی-جبری، گروه درمانی، مواجهه و جلوگیری از پاسخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1261679>

